

متن پرسش

گفته شده است که عصمت از ابتدای تولد به امام معصوم از طرف خدا عطا شده است و هنر امام این است که این عصمت را تا آخر عمر حفظ کند و به عبارت دیگر تمام کمالاتی که امام معصوم باید داشته باشد از ابتدای تولد به صورت بالفعل دارد. اشکال به این حرف این است که این سخن با مبانی فلسفی و عقلی مخالف است زیرا طبق مبانی فلسفی نفس وقتی به بدن تعلق گرفت از ابزار بدن استفاده می کند تا از قوه به فعل برسد و اصلا عالم ماده عالم قوه و فعل است و قوه و قابلیت لازمه عالم ماده است پس چگونه می گوئید که نفس امام معصوم در عالم ماده به بدن مبارکش تعلق می گیرد و در عین حال نسبت به هیچ کمالی حالت بالقوه ندارد؟ از سوی دیگر تعلیم پیامبر (ص) به امام علی (ع) را چگونه توجیه می کنید زیرا اگر امام معصوم تمام کمالات را داشته باشد تعلیم واقعی صورت نمی گیرد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که اگر فطرت انسان از ابتدا بالفعل باشد تمام کارهایش مطابق عقل و فطرت انجام می گیرد و مواظب است از حکم عقل و فطرت عدول نکند، اگر انسان هایی را خدا انتخاب کند تا برای بشر حجت باشند، از همان ابتدا آن ها را منور به «نور عظمت الهی» می کند. پیشنهاد می شود در این مورد با حوصله ی کامل کتاب «مبانی نظری نبوت و امامت» خوانده شود. کتاب بر روی سایت هست. موفق باشید